

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Dominicus Loricatus C. 14. Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

14. Octob. VITÆ SANCTORVM. 503
non gratis. Nam remisit Pont. sanitatem, ingens
ægro pretium. Ex D. Gregorii Dialogis.

*Adverte, quæso, si mundum diligis, si in illo conuer-
saris, in quanto discrimine vivas. quocunque te vertes,
concupiscentia ignem accensum invenies: quem si copula-
ri permiseris tuo, uret te, & in favillam rediget. Fuge
igitur ad montana cum Loth, & salvaberis. S. Laur.
Just. de Cont. mund. c. 19.*

S. DOMINICUS LORICATUS C.

14. Octobris.

Audite, qui aras, calices, infulas vel venditis,
vel emitis. DOMINICVS à primis annis aris &
ipse admotus, tandem sacerdotio initiatus est. Ve-
rum quòd eos honores nescio quo dono (pellis
credo caprina erat) parens filio mercatus esset, de-
testatus hic impia munera, adeoque jam se etiam,
longè fugere statuit partas malè dignitates, & pa-
ternum facinus in se vindicare. Ad hoc commo-
dissima visa est solitudo, & in hâc virorum socie-
tas, qui austeram cum primis rationem vivendi se-
quebantur. Nempe his unum totâ ferè vitâ jeju-
num, deliciae die Solis Jovisque pultes, cibus per
reliquam hebdomadem solus panis erat. Nam de
potu quid dicam? aquam lacrimis miscebant. Jam
loqui semel in septimanâ, dabatur, cædere verò
flagris sæpius in die se, sæpius cædi ab aliis mos re-
ceptus jam fuerat. Hæc omnibus tunc communia,
at DOMINICO nostro peculiaria illa ajunt: nudam
carnem loricâ ferreâ onerare, itaque in vigiliis
sanctis noctes dies perstare; tum bis quotidie Re-
gii Vatis carmina cantando decurrere, manu in-
terim utrâque virgis armatâ mensuram imperan-
te. Durum, ais, est nimis sic vivere. At sic vivendo
vir-

virgo vixit DOMINICVS, & ut tales vos vivatis, Sodales Parthenii, testamento arma vobis sua legavit. *Ex Lippeloo.*

Optimè pœnitet, qui dum carnem verberibus mactat, lucrum, quod delectatione carnis amiserat, afflictionibus recompensat, & salubrem illi nunc amaritudinem ingerit, cujus olim noxiâ delectatione peccavit. S.P. Dam. l. 5. epist. 8.

• S. HEDWIGIS DUCISSA. 15. Octobris.

IN regium te gynæceum introducimus. tamen terreare, si ad limina pauperes excubent: HEDWIGIS intus habitat, quæ ex illustri Andecensium Comitum & Tyrolensium stirpe Henrico Polonorum Duci nupta, primos annos liberis procreandis, reliquum deinde vitæ tempus, non invito conjugè, castitati dedit, maluitque à pauperum jam turbâ, quàm Regum mater dici. Ex illis tredecim quotidiebus mensæ adhibuit, flexo poplite in iis Christum ac duodenas Apostolos adorans. Ajunt multos ex iis, impositâ capiti VIRGINIS MAGNÆ icunculâ, valetudini restitutos ab HEDWIGE. Certè inventam VIRGINIS effigiem multis ab obitu annis inter digitos tres primores eosque integros asseverant, magno sive HEDWIGIS IN VIRGINEM, sive VIRGINIS IN HEDWIGEM voluntatis testimonio. Porro tam dura sibi, quàm benigna aliis, pedes ferè nudos etiam hyberno tempore circumferebat, indormiebat asseribus, corpusculum & ipsa verberabat, &, quod pauci volunt, verberari ab aliis volebat. Sacerdotibus, quotquot denique faciebant, quotidie omnibus assistebat, nullas alias voluptates umquam sectata, quàm quæ preces inter animum demulcebant: qua-